

Всечесні отці,
Преподобні сестри,
Дорогі у Христі вірні УГКЦ в Польщі

Слава Ісусу Христу!

В контексті пандемії коронавірусу, що загрожує людському життю й світовій економіці, та політичними кризами, що ведуть до протистояння, виявляючи на зовні невдоволення і непомірковані емоції, наші думки, з вдячністю линути до тихого свідчення багатьох людей, які в різний спосіб віддають себе служінню незахищеним особам, хворим, похилим віком, самотнім і найбільш потребуючим.

Прагнемо поділитися з вами та заохотити вас до роздумів над енциклікою «Євангеліє життя» (Ewangelium Vitae) святого Папи Івана Павла II, якої зміст залишається незмінно актуальним, та додає відваги жити євангелічним радикалізмом, розвиваючи поставу цілковитої довіри Богу, особливо у час випробувань, які доводиться переживати. У ці дні, коли тисячі жінок вийшли на вулиці багатьох міст відстоювати свої права, хочемо виявити словами Енцикліки «Євангеліє життя», нашу повагу і пошану нашим жінкам, за їхній «негучний», але надзвичайно плідний і промовистий вияв повсякденного героїзму – самовідданим матерам, які без решти присвячують себе родинам, у болях приводять на світ дитину, а потім готові на будь-які нестатки й пожертви, аби передати дітям усе найкраще у собі. [...] Мати приймає і носить в собі іншу людину, дає їй змогу зростати в собі і виділяє для неї місце в своєму лоні, водночас шануючи її в її відмінності. Завдяки цьому жінка розуміє і навчає інших того, що справжні людські стосунки відкриваються для прийняття іншої людини, яку схвалюють і люблять за її гідність, що забезпечена самим фактом буття людської особи, а не іншими чинниками, як корисність, сила, інтелігентність, врода, здоров'я». Ці пророчі, сповнені сили Духа слова святого Папи Івана Павла II, врятували багато родин і подруж, а тисячі християн народилися, тому що їхні батьки відважно відкрилися на життя, в

часи політичної та економічної кризи, залишаючись вірними свідками Євангелії Життя.

Дякуючи Богові за Його план, який визначив жінці місце у світі, та за те, що вона представляє в людському житті, словами Папи Івана Павла II з Послання до жінок від 1995 року, у зв'язку з IV Всесвітньою Конференцією про Жінку, яка відбулася в Пекіні, хочемо виявити вдячність «вам, жінки-матері, які в радості і в труді вашого особливого досвіду носите в утробі немовля, що робить вас Божою посмішкою для дитини, яка приходить у світ, провідницями для її перших кроків, підтримкою у підлітковому віці та точкою відліку на подальший життєвий шлях. Ми дякуємо вам, жінки-дружини, які нерозривно пов'язуєте свою долю з долею чоловіка, щоб, віддавшись одне одному, служити подружній єдності та життю. Ми дякуємо вам, жінки-доньки та сестри, які вносите в сімейний дім, а потім у все соціальне життя багатство вашої чуйності, інтуїції, щедрості та постійності. Дякуємо вам, професійно активні жінки, які берете участь у всіх сферах суспільного, економічного, культурного, мистецького та політичного життя, за незамінний внесок, який ви робите у формуванні культури, здатної поєднувати розум і почуття, будучи завжди відкритими для «таємниці» життя, у побудові більш гуманних економічних та політичних структур. Ми дякуємо вам, богопосвячені жінки, які за прикладом Матері Ісуса Христа, Втіленого Слова, покійно і вірно відкриваєтеся на Божу любов, допомагаючи Церкві та всьому людству давати Всевишньому відповідь, виражену у чудовому спілкуванні, в якому Бог хоче залишитися із своїм творінням. Дякуємо вам, жінки, за вашу жіночість, якою збагачуєте розуміння світу і даєте вклад в усвідомлення повної правди про стосунки між людьми».

Сильно вражає поведінка осіб, які свідомо приносять своє життя у дарі іншим. Так роблять ті, що борються за право на самобутність та краще майбутнє наступних поколінь. Починаємо міцніше усвідомлювати безцінність життя, коли бачимо з близька рідних, які стоять перед обличчям смерті. Захоплення викликає мужність тих, які живуть та творять, будучи несправними або невиліковно хворими. Присвячуючи своє життя безкорисливому, жертвованому служінню, людина наново усвідомлює сенс життя, яким може мудро та розважливо розпорядитися. Незважаючи на те, що інколи доводиться переживати важкі хвилини, то довкруги нас знаходиться багато гарних людей, про яких варто пам'ятати та їх цінувати. Батьки, які опікуються дітьми, жертвують своїм часом та коштами,

докладають великих зусиль, проявляючи безнастанну увагу та чуйність. У теперішній час випробування, довіряючи своє життя Богу можемо досвідчувати внутрішнього душевного втихомирення, і таким чином впливати на інших, які відчуваючи нашу впевненість у Божественному промислі, перебиратимуть від нас духовний спокій. Людина здатна на справжню пожертву, коли в хвилинах як вже не вистарчає своїх сил, звертається з надією до Господа про його допомогу, опіку та захист і через цей особистий зв'язок з Богом зменшується її тривога у відношенні до складного процесу суспільних трансформацій.

Сповнені духом вдячності Богу за Його дари в часи відчайдушної конфронтації з «цивілізацією смерті» та ментальністю пост-модерного світу, прагнемо запевнити Вас про нашу молитву. Просимо Всемогутнього Бога, щоб наділив Вас потрібною силою Духа та істинною Божою Мудрістю! Господи, дякуємо Тобі за життя, яке ми отримали з Твоєї любові за посередництвом наших батьків, захисти дітей, які перебувають у лоні матерів, та подай їм потрібну силу прийняти цей дар.

З пастирським благословенням, Ваші владики

+ Володимир
Єпарх Вроцлавсько – Гданський

+ Євген
Арх. Перемишльсько – Варшавський

Дано в день блаженного Теодора Ромжи, дня 01 листопада 2020 року.

Пс, Отців душпастирів обох наших єпархії, проситься зачитати це звернення вірним, в місці проповіді, на всіх Службах Божих в Неділю 08 листопада.